

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/22/2017
Identifikačné číslo spisu: 8213010091
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8213010091.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša, na neverejnom zasadnutí 23. novembra 2017, v trestnej veci obvineného V. J. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák a iné, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1 T 41/2013, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 29. marca 2016, sp. zn. 8 To 37/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. J. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Bardejov 25. júna 2014 rozsudkom sp. zn. 1T 41/2013, uznal obvineného vinným v bode 1/ zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. v bode 2/ z prečinu podvodu v zmysle § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., v bode 3/ zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák., v bode 4/ z prečinu krádeže v zmysle § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., na skutkovom základe, že

1/ ako štatutárny orgán daňového subjektu J. s.r.o., M. XX, XXX XX Z., IČO XX XXXX XX, 21.10.2005 podal na Daňový úrad v Bardejove daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie III. štvrťrok 2005, v ktorom si neoprávnene za neexistujúce daňové doklady uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 362.400,- Sk v úmysle sebe zadovážiť neoprávnený prospech, čím takto svojím konaním spôsobil pre štátny rozpočet SR škodu vo výške 12.029,48 € /362.400,- Sk/,

2/ 22. 5. 2006 vystupujúci ako vlastník bytu č. X na ul. X. L. v Z., pri ohliadke tohto bytu sa ústne dohodol s V. O., nar. X. X. XXXX a jeho manželkou F. O., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom E., ul. I. M. č. XXX/X, okr. Z., prechodne bytom Z., ul. I. č. XX, na kúpe tohto bytu vo výške 500.000,- Sk, kde 24.5.2006 v čase asi o 15,00 hod. ich následne navštívil v mieste ich trvalého bydliska, kde mu oni osobne odovzdali finančnú hotovosť vo výške 130.000,- Sk, ako zálohu na kúpu bytu, o čom spísal čestné prehlásenie, ktoré vlastnoručne podpísal a dal ako zálohu na kúpu bytu, o čom spísal čestné prehlásenie, ktoré vlastnoručne podpísal a dal overiť notárom, kde 31. 5. 2006 vyhotovil aj kúpno-

predajnú zmluvu, v ktorej vystupuje ako predávajúci a V. O. ako kupujúci, kde následne 12. 6. 2006 F. O. na katastrálnom úrade v Z. zistila, že V. J. nie je vlastníkom bytu na ul. X. L. č. X a že tento byt je vo vlastníctve F. K., r.č. XXXXXX/XXXX a to na základe uznesenia Okresného súdu Bardejov sp. zn. Er 75/1997 zo 4.6.2004, čím týmto konaním manželov O. uviedol do omylu a spôsobil im škodu vo výške 4.315,21 € /130.000,- Sk/,

3/ ako konateľ spoločnosti J. s.r.o. Z., ul. M. č. XX, IČO: XX XXX XXX, po tom, čo uhradením menších objednávok v roku 2006 cielene vzbudil dojem serióznosti a solventnosti, na základe objednávok č. 01/2007 z 12. 1. 2007 a č. 02/2007 z 15. 1. 2007, objednal z obchodnej spoločnosti B. L. s.r.o., L. č. XX, Z., 72.000 kg betonárskych drátkov, ktoré boli spoločnosťou J. s.r.o. prevzaté v sklade uvedenej spoločnosti v obci B., okr. Z., pričom za faktúry č. 070003 z 18. 1. 2007 s dátumom splatnosti 4. 3.2007 a faktúru č. 070005 zo dňa 22.01.2007 s dátumom splatnosti 8. 3. 2007, vystavené spoločnosťou B. L. s.r.o., ku dnešnému dňu neuhradil, čím spoločnosti B. L. s.r.o., L. č. XX, Z., IČO: XXXXXXXX, spôsobil škodu vo výške 93.856,93 € /2.827.440,- Sk/,

4/ v priebehu mesiaca august 2008 v katastrálnom území obce Z., okr. Z., v časti zvanej Y., z dielca č. XXX F., nachádzajúceho sa na parcele č. 746/2, ktorá patrí do lesného pôdneho fondu, bez povolenia zrezal a následne odcudzil 30 kusov drevnej hmoty buk a hrab o priemere pňov od 14 do 50 cm, v celkovom objeme 12,5 m³, čím takto Urbárskej spoločnosti - pozemkovému spoločenstvu Z., okr. Z., spôsobil škodu vo výške 414,71 €.

Uložený mu bol podľa §§ 221 ods. 3, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 4, 42 ods. 1, 48 ods. 4 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody sedem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil rozsudok Okresného súdu Bardejov z 10. apríla 2013, sp. zn. 2T 134/2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 29. októbra 2013, sp. zn. 3To 16/2013, vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody dva roky so zaradením na výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodeným V. a F. O., škodu vo výške 4.315,21 € a Urbárskej spoločnosti, Pozemkové spoločenstvo Z., škodu vo výške 414,71 €.

Na podklade odvolania J. Krajský súd v Prešove rozsudkom 29. marca 2016, sp. zn. 8To 37/2014, v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/, d/ 3 Tr. por. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o vine v bode 1) zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., v bode 2/ z prečinu podvodu v zmysle § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. a v bode 3/ zo zločinu podvodu v zmysle § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. a v celom výroku o treste a náhrade škody. Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. uznal dovolateľa vinným v bode 1/ z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu podvodu v zmysle § 221 ods. 1, 3 Tr. zák., na skutkovom základe, že

1/ predstierajúc, že je vlastníkom bytu č. X na ul. X. L. v Z., potom čo sa 22. mája 2006 v Z. dohodol s V. O. a jeho manželkou F. O. na predaji tohto bytu za 500.000,- Sk, 24. mája 2006 v čase asi o 16:00 hod vylákal od nich v mieste ich vtedajšieho bydliska na I. ul. č. XX v Z. zálohu na kúpu uvedeného bytu vo výške 130.000,- Sk, hoci ten bol v tom čase vo vlastníctve F. K., čím im spôsobil škodu vo výške 130.000,-Sk, t.j. 4.315,21 €,

2/ ako konateľ obchodnej spoločnosti J., spoločnosť s ručením obmedzeným Z., ul. M. č. XX, IČO: XX XXX XXX, potom čo uhradením menších objednávok v roku 2006 cielene vzbudil dojem serióznosti a solventnosti, na základe objednávok č. 01/2007 z 12. januára 2007 a č. 2/2007 z 15. januára 2007 objednal od obchodnej spoločnosti B. L., s.r.o., L. č. XX, Z. 72.000 kg betonárskych drátkov, ktoré boli obchodnou spoločnosťou J., spoločnosť s ručením obmedzeným Z. prevzaté v sklade tejto spoločnosti v obci B., okr. Z., pričom faktúry č. 070003 z 18. januára 2007 s dátumom splatnosti 4. marca 2007 a č. 070005 z 22. januára 2007 s dátumom splatnosti 8. marca 2007,

vystavené obchodnou spoločnosťou B. L., s. r. o. ku dnešnému dňu neuhradil, čím tejto obchodnej spoločnosti B. L., s.r.o. L. č. XX, Z., IČO: XX XXX XXX, spôsobil škodu vo výške 2.827.440,- Sk, t. j. 93.853,81 €.

Odvolaací súd mu pri nezmenenom výroku o vine v bode 4/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v rozsudku okresného súdu uložil v zmysle §§ 221 ods. 3, 41 ods. 2, 42 ods. 1, 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody päť rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Bardejov z 10. apríla 2013, sp. zn. 2T 134/2012, ktorým mu bol za prečiny krádeže v zmysle § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a výrok o upustení od potrestania v rozsudku Okresného súdu Bardejov z 19. marca 2014, sp. zn. 1T 85/2013, za prečiny podvodu v zmysle § 221 ods. 1 Tr. zák., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V intenciách § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., z ktorého bol uznaný vinným v bode 1/ rozsudku, lebo trest uložený rozsudkom považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

V zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. dovolateľovi uložil povinnosť nahradiť poškodeným V. O. a F. O., škodu vo výške 4.315,21 € a Urbárskej spoločnosti, Pozemkové spoločenstvo Z., škodu vo výške 414,71 €.

Zároveň podľa § 285 písm. b/ Tr. por. obvineného oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bardejov zo 4. mája 2007, sp. zn. Pv/1041/06, pre trestný čin neodvedenia dane a poistného v zmysle § 148a ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že ako štatutárny orgán daňového subjektu J. s.r.o., M. XX, XXX XX Z., IČO: XX XXX XXX, 21. októbra 2015 podal na Daňový úrad v Bardejove daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie III. štvrt'rok 2005, v ktorom si neoprávnenne za neexistujúce daňové doklady uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 362.400,- Sk v úmysle sebe zadovážiť neoprávnený prospech, čím takto svojím konaním spôsobil pre štátny rozpočet SR škodu vo výške 362.400,-Sk, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal obvinený dovolanie z dôvodu zakotveného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Argumentáciu založil na tom, že čl. 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva každému obvinenému z trestného činu právo vylúčať alebo dať vypočúť svedkov vo svoj prospech a za rovnakých podmienok ako proti sebe. K bodu 1/ rozsudku odvolacieho súdu konštatoval, že uzatvoril kúpno-sprostredkovateľskú zmluvu, ktorú pripravovala N. a tá ho zoznámila so O.. Od jej výsluchu na súde uplynul dlhý čas. Navrhoval ju opakovane vypočúť alternatívne aj konfrontáciu, ale súd jeho žiadosti nevyhovel. V súvislosti so skutkom v bode 2/ rozsudku poukázal na to, že so spoločnosťou B. L., s. r. o. obchodoval, dôkazom čoho boli uhradené faktúry č. 060244 a č. 07001. Za tovar dodaný na základe objednávky zo 16. januára 2007, účtovaný faktúrou č. 07005, splatnou 8. marca 2007, mal uhradiť 1.884.960,-Sk. Po prevzatí tovaru podľa faktúry č. F 700017, splatnej 29. januára 2007 žiadal od spoločnosti W. T. zaplatiť sumu 76.000,- Sk, faktúrou č. 700019 splatnou 1. februára 2007 sumu 888.000,- Sk a faktúrou č. 700021, splatnou 5. februára 2007 platbu 1.776.000,-Sk, za dodaný tovar K.. Za tovar nebolo zaplatené, pre tovar prišli Ukrajinci do B., pričom nevie kde tovar predali. Nemal vedomosť o oznámení Okresnej prokuratúry v Bardejove, podľa ktorého bola firma W. T. zrušená 6. decembra 2002 a nezistil totožnosť zakladateľa. Predložil kúpnu zmluvu medzi J., s.r.o. Z. a W. T., Y. XX/XX zo 6. januára 2007. Bol uvedený do omylu. Obchod s Ukrajincami mu zariadil L. M.. Žiadal jeho výsluch, napriek tomu nebol vypočutý. Krajský súd nezrušil rozsudok a vec nevrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, aby vypočul navrhnutých svedkov, čím porušil práva na obhajobu a spravodlivý proces. Navrhol vysloviť porušenie zákona v neprospech

obvineného, napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a prikázať mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka okresnej prokuratúry upriamila pozornosť na ustanovenie § 272 ods. 2 Tr. por. Výpočutie svedka len z dôvodu výsluchu „pred dlhým časom“, keď dovolateľ ani neuvádza nové okolnosti, ku ktorým by sa mal svedok vyjadriť nemá oporu v zákone. K porušeniu práva na obhajobu, spočívajúcemu v neakceptovaní návrhu na výsluchu M. zdôraznila, že dôkaz navrhol vykonať až v odvolaní. Formulácia dovolania ako porušenia práva na obhajobu smeruje ku skutkovým zisteniam súdov prvého a druhého stupňa. Preukazuje to aj takmer totožné znenie odvolania a dovolania J.. Dovolanie navrhla odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal procesné podmienky na podanie dovolania a zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a na zákonom určenom mieste (§§ 368 ods.1, 2 písm. a/, 369 ods. 2 písm. b/, 370 ods. 1, 3, 566 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je dôvod na postup v zmysle § 382 písm. a/, b/, d/, e/ ani f/ Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejavu stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Je určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok s potrebou ich odstrániť. Dovolací súd je pri náprave uvedených nedostatkov v zásade až poslednou inštanciou, čo znamená, že ich preskúmava až po preskúmaní odvolacím súdom a neboli ním napravené, prípadne ním boli spôsobené. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky [§371 ods. 1 (veta prvá) Tr. por. a contrario, pokiaľ nejde o zákonné výnimky uvedené v tomto ustanovení] a povinnosť namietat' niektoré dovolacie dôvody najneskôr v odvolacom konaní (citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.).

Cieľom ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. je predísť tomu, aby dovolacie konanie slúžilo ako možnosť namietat' stále nové nedostatky, ktoré mohli byť zhojené už v konaní pred súdom nižšieho stupňa. Zákonodarca v tejto súvislosti zrejme predpokladal, že pokiaľ bol dovolateľovi namietaný nedostatok známy už v pôvodnom konaní a tento sa ho nesnažil odstrániť pri prvej možnej príležitosti, nejde o chybu tak závažnú, aby ju bolo potrebné preskúmať v dovolacom konaní a v konečnom dôsledku by mohlo ísť len o špekuláciu dovolateľa smerujúcu k predĺženiu celého konania.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Zásada „právo na obhajobu“ vyjadruje požiadavku, aby v trestnom procese bola zaručená ochrana práv a záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, a je teda nevyhnutým prostriedkom úspešného výkonu súdnictva smerom k ochrane základných práv a slobôd. Jej legislatívne vyjadrenie a reálne zabezpečenie svedčí v podstate nielen o stupni demokracie v trestnom procese daného štátu, ale vo svojej podstate jej realizácia v čo najširšom meradle je nielen v záujme osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ale v záujme celej spoločnosti, pretože toto právo neplynie len z ochrany práv jednotlivca, ale aj zo záujmu štátu na zistenie pravdy. Podľa názoru dovolacieho súdu právo na obhajobu sa zaručuje ako základné právo fyzickej osoby, ktoré podlieha všetkým pravidlám, ktoré sa uznávajú pri ochrane základných práv a slobôd, a možno ho vnímať aj ako prostriedok nastoľujúci spravodlivú rovnováhu medzi verejnými záujmami, ktoré sú predmetom ústavnej ochrany.

Judikatúra právo na obhajobu v zmysle dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva

obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zo znenia tohto ustanovenia totiž jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť tento dovolací dôvod. V praxi to znamená, že o zásadné porušenie práva na obhajobu pôjde najmä vtedy, ak obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Podľa rozhodovacej praxe najvyššieho súdu, ak obvinený v rámci práva na obhajobu navrhuje dôkazy, povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu je zaoberať sa každým takýmto návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím o návrhu rozhodnúť, a to vyhovieť alebo ho odmietnuť v zmysle § 272, prípadne rozhodnúť, že ďalšie dôkazy sa vykonávať nebudú podľa § 274 ods. 1 Tr. por. Za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti ako aj vlastné hodnotenie dôkazov (§§ 2 ods. 11, 12 Tr. por.). Súd sám rozhoduje o vykonaní dôkazov, ktoré zabezpečia náležité zistenie skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností tak, aby bolo možné vo veci rozhodnúť.

Zo spisu dovolací súd zistil, že na okresnom súde boli podané samostatné obžaloby proti J., vedené pod sp. zn. 2 T 124/2006, 2 T 66/2007, 2 T 8/2010, 2 T 141/2011, 2 T 153/2011, 2 T 92/2012 a 2 T 134/2010, spojené na spoločné konanie, pod sp. zn. 2T 134/2012. Uznesením súd 10. apríla 2013, sp. zn. 2 T 134/2012, podľa § 21 ods. 1 Tr. por. zo spoločného konania vylúčil na samostatné konanie veci pôvodne vedené pod sp. zn. 2 T 124/2006, 2 T 66/2007, 2 T 8/2010 a 2 T 141/2011.

V konaní, sp. zn. 2 T 124/2006, prokurátor podal 14. septembra 2006 na J. obžalobu pre skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., v napadnutom rozsudku krajského súdu označený pod bodom 1/. Prvostupňový súd rozsudkom zo 4. júna 2007, sp. zn. 2 T 124/06, uznal obvineného vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. (č. l. 119 a nasl.). Na podklade odvolania krajský súd rozsudok uznesením zo 16. októbra 2007, sp. zn. 2 To 81/2007, podľa § 321 ods. 1 a/, b/, c/ Tr. por. zrušil a vec v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil súdu prvého stupňa na nové prejedanie a rozhodnutie. V uznesení okrem iného skonštatoval, že nie je zrejmé, podľa akých ustanovení boli vypočutí svedkovia na hlavných pojednávaniach 30. apríla a 4. júna 2007 poučení a aké prisahy zložili. Svedkyňa N. v konaní vypovedala 4. júna 2007.

Uznesením z 10. apríla 2008, sp. zn. 2 T 124/2006 prvostupňový súd v súlade s § 21 ods. 3 Tr. por. spojil vec na spoločné konanie s trestnou vecou dovolateľa, sp. zn. 2 T 66/07, vedenou pre skutok, kvalifikovaný ako trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 s tým, že spoločné konanie bude vedené pod sp. zn. 2 T 66/07 (č. l. 177). V tomto spoločnom konaní bola N. po riadnom zákonom poučení a zložení prisahy (§§ 127 ods. 1, 130, 131 ods. 1, 265 ods. 2 Tr. por. a 346 Tr. zák.) vypočutá na hlavnom pojednávaní 12. mája 2008. Vyhlásila, že zotráva na výpovedi zo 4. júna 2007 a k veci nemá čo uviesť. Súd prečítal jej výpoveď z č. l. 110-111 (pozn. spis 2 T 124/2006), následne svedkyňa výpoveď doplnila (č. l. 133 a nasl.). Rozsudkom z 18. septembra 2009, sp. zn. 2 T 66/2007 súd uznal obvineného vinným z 1/ trestného činu neodvedenie dane a poistného podľa § 148a ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a z 2/ prečinu podvodu v zmysle § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. Krajský súd v Prešove na odvolanie J. uznesením zo 4. októbra 2010, sp. zn. 2 To 40/2010 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na nové konanie. (č. l. 234).

Uznesením vyhláseným na pojednávaní 28. januára 2011, sp. zn. 2 T 66/2007 súd podľa § 21 ods. 3 Tr. por. spojil na spoločné konanie veci, sp. zn. 2 T 66/2007 a 2 T 8/2010 s tým, že spoločné konanie bude vedené pod sp. zn. 2 T 8/2010. V tomto konaní prokurátor 27. januára 2010 podal obžalobu pre prečin krádeže v zmysle § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. (skutok 4/ rozsudku Okresného súdu Bardejov z 25. júna 2014, sp. zn. 1 T 41/2013). Napokon uznesením z 30. decembra 2011 súd postupom podľa § 21 ods. 3 Tr. por. spojil na spoločné konanie veci Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 2 T 8/2010, 2 T 141/2011 a 2 T 153/2011. Spoločné konanie následne prebiehalo pod sp. zn. 2 T 153/2011. V konaní sp. zn. 2 T 141/2011, bola 21. septembra 2011 podaná obžaloba pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1,

3 písm. a/ Tr. zák. (skutok 2/ rozsudku odvolacieho súdu).

J. opätovný výsluch N. navrhol v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa z 25. júna 2014, sp. zn. 1 T 41/2013, dôvodiac, že svedkyňa bola vypočutá pred dlhým časom a súd by mal prípadné rozpory odstrániť konfrontáciou. Svedkyňa podľa oznámenia o úmrtí zomrela 16. augusta 2014. Odvolací súd preto na verejnom zasadnutí 29. marca 2016, rozhodujúc o odvolaní dovolateľa, vzhľadom na jeho návrh podľa §§ 293 ods. 7 a 294 ods. 1 Tr. por. konanom bez jeho neprítomnosti, za účasti obhajcu, v zmysle § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. prečítal zápisnice z jej predchádzajúcich výsluchov na č. l. 8-10 a 110-111 spisu vedeného pod sp. zn. 2 T 124/2006. Na otázku predsedu senátu či procesné strany majú návrhy na jeho doplnenie, zhodne odpovedali negatívne (č. l. 207).

Z vyjadreného je nesporné, že svedkyňa bola riadne vypočutá v trestnej veci, sp. zn. 2 T 124/2006 a v spoločnom konaní pod sp. zn. 2 T 66/2007. Najvyšší súd však zistil pochybenie odvolacieho súdu, ktorý na verejnom zasadnutí nesprávne v zmysle § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. oboznámil výpoveď N. z prípravného konania a (č. l. 8-10, sp. zn. 2 T 124/2016) a výpoveď z č. l. 110-111, pretože odvolací súd v zrušovacom uznesení zo 16. októbra 2007, sp. zn. 2 To 81/2007, skonštatoval, že nie je zrejmé, podľa akých ustanovení boli vypočutí svedkovia, vrátane N., na hlavných pojednávaniach 30. apríla a 4. júna 2007. Pochybenie bolo odstránené jej opätovnou výpoveďou v spoločnom konaní pod sp. zn. 2 T 66/2007. Prvostupňový súd v rozsudku z 25. júna 2014, sp. zn. 1 T 41/2013, už správne vychádzal iba z opätovného výsluchu N. v konaní pod sp. zn. 2 T 66/2007. Obvinený opakovaný výsluch svedkyne v odvolaní navrhol len z dôvodu uplynutia dlhého času, pričom nekonkretizoval okolnosti, ktoré mali byť výsluchom ozrejmene, či odstránené, dovolací súd konštatuje, že nesprávny postup krajského súdu, ktorý oboznámil nezákonnú výpoveď, nedosahuje pochybenie zodpovedajúce zásadnému porušeniu práva na obhajobu tak ako to predpokladá § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Argumentáciu týkajúcu sa skutku 2/ odvolacieho rozsudku, v ktorej obvinený poukazuje na obchodný styk so spoločnosťou W. T., ktorej mal fakturovať za dodaný tovar, dovolací súd posúdil ako námietky týkajúce sa skutkových zistení. Je potrebné uviesť, že správnosť a úplnosť zisteného skutku (s výnimkou prípadu, ak je dovolanie podané ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 2, 3 Tr. por.), dovolací súd nemôže skúmať ani meniť. Najvyšší súd ako súd rozhodujúci o dovolaní je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie, čo vyplýva z § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Rovnako nie je oprávnený posudzovať ani spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré sudy z dokazovania vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

Z podstaty námietok k tomuto dôvodu vyplýva, že smerujú proti správnosti a úplnosti zisteného skutku, rozsahu a hodnoteniu vykonaného dokazovania, preskúmvanie ktorých je v zmysle uvedeného dovolacím súdom neprípustné. Obvineným napádané nespáchanie skutku a skutkový stav veci, tak ako ho zistili a ustálili sudy nižšej inštancie, sú dôvody stojace mimo dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Dovolací súd je v posudzovanej veci viazaný skutkovým stavom ako ho zistil a ustálil okresný súd, s ktorého závermi sa stotožnil aj krajský súd, vrátane kvalifikácie v bode 2/ rozsudku krajského súdu ako trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 Tr. zák.

V súvislosti s nevykonaním výsluchu M., ktorý mal dovolateľovi zariadiť obchod s ukrajinskou firmou, najvyšší súd poukazuje na to, že jeho vypočutie ako svedka navrhol až v odvolaní z 21. júla 2014. Odvolací súd sa s týmto návrhom dostatočne vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia, prečo návrhu nevyhovel, v rámci kvalifikácie skutku 2/.

Námietku, podľa ktorej obvinený nemal vedomosť o oznámení Okresnej prokuratúry v Bardejove o tom, že firma W. bola zrušená 6. decembra 2002, dovolací súd neakceptoval. Na hlavnom pojednávaní 25. júna 2014, za prítomnosti dovolateľa súd oboznámil oznámenie Okresnej prokuratúry Bardejov z 23. novembra 2010, sp. zn. Pv 612/08-14, adresované Okresnému riaditeľstvu PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Bardejove, podľa ktorého právna pomoc adresovaná Generálnej prokuratúre Ukrajiny nebola zrealizovaná z dôvodu, že napriek prijatým opatreniam podľa ukrajinského práva sa

nepodarilo ustáliť zakladateľa firmy W.-T. a firma bola zrušená 6. decembra 2002 (č. 1. 53). Možná nevedomosť J. o zrušení spoločnosti, v čase jeho protiprávneho konania, nevyklučuje spáchanie činu tak, ako je ustálený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, ktorým zistením, ako už dovolací súd vyššie konštatoval, je viazaný.

Najvyšší súd v posudzovanom prípade na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol, lebo námietkami nenaplnilo dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.